

11. И като извлѣкохъ ладїи тѣ на сушъ-тѣ, оставихъ всичко, и отидохъ слѣдъ него.

12. И когато бѣше въ единъ отъ градове-тѣ, ето чловѣкъ пълнъ съ проказъ; който, като видѣ Исуса, паднѣ на лице-то си, та му ся помоли и казуваше: Господи, ако щешъ, можешъ да мя очистишь.

13. А той прострѣ рѣкъ, та ся допрѣ до него, и рече: Ищѣ, бѣди очистень: и тутакси проказа-та ся махнѣ отъ него.

14. И той му заповѣда да не каже *това* никому, но иди, казува, покажи ся на священника, и принесь за очищеніе-то си, както е Моисей заповѣдалъ, за свидѣтельство тѣмъ.

15. Но още повече ся расчуваше за него, и събирахъ ся народъ много да слушатъ и да гы исцѣлява отъ болѣсти-тѣ имъ.

16. А той ся оттегляше въ пустыни-тѣ и моляше ся.

17. И единъ день, когато той поучаваше, сѣдяхъ Фарисеи и законоучители, които бѣхъ надошли отъ всяко село на Галилеѣ, и Іудеѣ, и Іерусалимъ, и сила Господня бѣ въ исцѣляваніе-то имъ.

18. И ето, чловѣци които носяхъ на одрѣ одного чловѣка който бѣше разслабень; и ищяхъ да го внесѣтъ вѣтрѣ, и да го сложатъ прѣдъ него.

19. Но понеже не намѣрихъ прѣзъ дѣ да го внесѣтъ вѣтрѣ поради народъ-тѣ, възлѣзохъ на покрывъ-тѣ, и прѣзъ керамиды-тѣ спуснѣхъ го съ одрѣ-тѣ на срѣдъ прѣдъ Исуса.

20. И като видѣ *Исусъ* вѣржъ-тѣ имъ, рече му: Чловѣче, прощаватъ ти ся грѣхове-тѣ ти.

21. И наченѣхъ да размысляватъ книжици-тѣ и Фарисеи-тѣ и да казуватъ: Кой е тойзи, който говори богохулство? Кой може да прощава грѣхове освѣнь одного Бога?

22. А като разумѣ Исусъ помисли-тѣ имъ, отговори и рече имъ: Що размыслявате въ сърдца-та си?

23. Що е по лесно да рекъ: Прощаватъ ся грѣхове-тѣ ти, или да рекъ: Стани та ходи?